

Oktober 2020

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (88)

Sund fornuft på nordjysk

De Kgl. Repræsentationslokaler på Christiansborg Slot

Christiansborg Slot har en mere end 800 år lang historie som rigets magtcenter, og i dag rummer slottet flere institutioner af central betydning. Folketinget råder over de fleste af lokalerne på slottet, men også Statsministeriet, Højesteret og de Kongelige Repræsentationslokaler har til huse her.

Riddersalen er det største af Repræsentationslokalerne. Den er 40 meter lang, 14 meter bred og 10 meter høj med et omløbende galleri. På festdage kan der dækkes op til 400 gæster. I loftet er indfældet tre store malerier, der symboliserer den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, som alle er forenet på slottet (Folketinget, Regeringen og Højesteret). Salen er udsmykket med erhvervslivets gave til Dronning Margrethes 50 års fødselsdag i 1990: billedhuggeren Bjørn Nørgaards 17 gobeliner med motiver fra 1100 års Danmarkshistorie – bestemt et besøg værd.

Folketinget åbnet

Den første tirsdag i oktober åbnede folketinget som vanligt sin "samling", dvs. "Folketingsårets 2020/21."

Det skete helt traditionelt kl. 12.00 under dronningens tilstedeværelse. For første gang i mine 9 år på Tinge fik jeg et blik af Majestæten. Sagt med andre ord plejer jeg at sidde tilbagetrasket (inde) under Dronningens balkon, men nu er jeg avanceret lidt frem (pladsmæssigt), så med hovedet helt på skrå lykkedes det mig at se lodret op på Majestæten.

Jeg er helt sikker på, at hun fik øje på mig. Der var øjenkontakt.

Bertel Harder – det medlem med længste anciennitet (40 år) – indledte og forestod valget af formand for Folketinget. Det blev ikke uventet Henrik Dam Kristensen. Ham kan vi være godt tilfreds med.

Herefter holdt Statsministeren sin tale, således som foreskrevet i Grundloven. Den var ikke særlig mindeværdig, udover at den indeholdt et par gode Venstreforslag på det retspolitiske område.

Den kvikke læser kan måske erindre, at jeg i det sidste Nyhedsbrev (nr. 87) beskrev et forslag, som jeg har udarbejdet og indleveret til behandling i Folketinget. Forslaget vedrørte udsættelse af kriminelle lejere. Det forslag gjorde Statsministeren i talen til regeringens forslag.

Rent brugstyveri – men godt, at det nu gennemføres.

Regeringens lovprogram

Straks efter folketingets åbning lancerede regeringen sit "lovprogram". Det vil sige en oversigt over de love og lovændringer, som regeringen påtænker at gennemføre i det kommende folketingsår.

På mit centrale område – retsområdet – gælder det bl.a. følgende emner:

- Straffen hæves for de, der skyder fyrværkeri af mod andre personer – herunder beredskabsfolk.
- Ny voldtægtsbestemmelse.
- Politiets udstedelse af forbud mod ophold på bestemte steder
- Tilbagerulning af privates ret til at eje en peberspray
- Styrket indsats mod vanvidskørsel
- Ny 4-års aftale for politiet (antal betjente, fokusområder, nærpolti osv.)
- Udsættelse af kriminelle lejere
- Kriminalisering af børnesexdukker
- Styrket indsats mod hadforbrydelser
- Styrket indsats mod stalking

Vi kigger nu på forslagene – der er tale om blandede bolsjer. Nogle forslag kan vi i Venstre klart tilslutte os, enkelte må vi afvise. Ingen tvivl om, at der bliver nok at tage fat på indenfor retsområdet.

Udover ovennævnte lovforslag fra regeringen vil vi sandsynligvis komme til at behandle 40–50 beslutningsforslag fra oppositionen.

Med et ”beslutningsforslag” fra oppositionen opfordres regeringen til at foretage sig noget bestemt, eksempelvis: *regeringen opfordres til at ændre bygningsreglementet for nye huse, så indbrud bliver vanskeligere* (tænkt eksempel).

Vedtages et sådan beslutningsforslag i Folketinget – og foretager regeringen sig på trods heraf ikke noget – vil næste skridt være et mistillidsvotum til regeringen.

Men her skal vi mange år tilbage, før dette middel har været bragt i anvendelse.

Krænkelser

Krænkellesdebatten huserer overalt i Danmark. Og Christiansborg er bestemt ikke nogen undtagelse.

Med den radikale leders ”håndspålæggelse” (og lad mig slå fast: den hånd skal ikke være der) til en fest for 10 år siden, gik debatten for alvor i gang.

Klart er det, at vor generelle adfærd på dette område helt givet trænger til revision.

På den anden side set har debatten (og medierne) unægtelig vanskelig ved at sondre mellem de forskellige "forseelser", der i sagens natur ikke er ens. Det være sig fra gentagne fysiske seksuelle tilnærmelser (eksempelvis i et over/underordningsforhold) til en enkelt uoverlagt bemærkning eller et kompliment.

Og hvad så med stemningen på Borgen? Den er som på enhver anden arbejdsplads under disse omstændigheder lidt anspændt.

Stemningen har af redaktør Bent Winther i Berlingske tidende 21.10. været sammenlignet med den lille western-by, hvor Dalton-brødrene dukker op ved bymuren. Her gælder det for alle (skyldige som uskyldige) om at holde kæft, dukke sig og lægge sig fladt ned på gulvet for ikke at blive ramt. Når kuglerne flyver, så rammer døden uden rettergang, uden forsvarer, uden anklager, uden domsmænd og, ikke mindst uden vidner, der taler under strafansvar (og ikke anonymt).

Mens partierne arbejder på forholdsregler overfor krænkelser mv. så fortsætter folketingsarbejdet, for vi er – hvis nogen skulle have glemt det – med statsministerens ord i den største økonomiske krise siden 2. verdenskrig. Et forhold, der ikke fylder meget mediemæssigt.

Så blev det Arnes tur

Sammen med Dansk Folkeparti har regeringen nu indgået en aftale om "Arne". Ministrene stod med håndbajere, så det var så "ægte" som overhovedet muligt.

Sagt med andre ord er man blevet enige om en temmelig kompliceret ordning, der giver mulighed for tidlig pension til folk, der har været længe på arbejdsmarkedet. Detaljerne er så indviklede, at jeg skal undlade en nærmere beskrivelse.

Det er ikke Venstres politik, at raske folk skal tidligere på pension. Det skal derimod de, der er nedslidte. Derfor har vi allerede gennemført en glimrende ord-

ning – en ”seniorpension” (vedtaget af VLAK) – der giver mulighed for tidlig pension, hvis man har en lægeudtalelse på, at man er nedslidt og ikke kan klare et 15 timers job.

Men sådan skulle det ikke være. Finansieringen (3,5 mia. hvert år) skal komme dels fra bankerne (dvs. bankkunderne), dels fra beskatning af erhvervsejendomme samt endelig fra en besparelse på en 1,1 mia. på landets jobcentre. Det sidste er midlertidig udskudt til efter næste folketingsvalg – det kræver nemlig en ”nytænkning”, siger man.

Klima-debat

Valget i 2019 blev som bekendt kaldt ”klima-valget”. Om ”klima” reelt var det, der var udslagsgivende for mandaternes fordeling, kunne jeg nu godt være i tvivl om.

Men alle partier konkurrerede i hvert fald om at overgå hinanden – Venstre bestemt ingen undtagelse.

Nu er vi så ved at nå dertil, hvor der skal handlig bag ordene. Og det er ikke helt uproblematisk. Den lovede 70 % reduktion i CO2 inden 2030 forventer regeringen nu gennemført ved ”hockeystaven” (forestil en graf) – dvs. ikke meget de første år, men langt mere i slutningen af perioden. Således satser regeringen på, at der mere eller mindre automatisk viser sig nye teknologier, der kan bære igennem til målet. Muligvis?

Men det undrer mig umiddelbart, at vi ikke hørte et ord om denne (simple) ”løsning” i valgkampen.

Kødløs valgflæsk

I bestræbelserne på at tækkes støttepartierne (næppe egne S-vælgere), er regeringen trods alt fremkommet med et konkret klima-forslag. Problemet er dog, at mange danskere ikke er helt klar over, om det er for sjov – her op til halloween:

2 kødløse dage om ugen i de statslige kantiner. Herudover regulerer regeringen menukortet for de øvrige dage – ikke noget med at snyde sig til roastbeef mandag og en hakkebøf onsdag. Ikke noget med at man selv kan vælge. Så kommer Staten efter dig.

Er man i tvivl om menukortet i en given uge, så skal man altså kontakte regeringen, der har udarbejdet de specificerede retningslinjer.

Men flere af de statslige retningslinjer ligger dog klar allerede nu. Det bliver således helt udelukket, at Jægerkorpset efter en hård stropetur eksempelvis selv kan vælge mellem frikadeller eller nøddebøf. Det bestemmer Staten i det landbrugs-eksporterende Danmark.

Magen til formynderi skal man dog lede længe efter.

PS: Mange vil tro, at folketingets medlemmer så går forrest med linse-lasagnen og kikærterne. Men her kan man godt tro om igen. Regeringens forslag omfatter ikke Snapstinget.

Vi sidder fortsat på flæsket. Og det frie valg.

Sommerhus-pip

Sommerhuse har i adskillige år været genstand for utallige regler, der i vidt omfang synes ganske overflødige, og som udgangspunkt kun er til gene for borgerne og til glæde for embedsværket. Det gælder bl.a. regler for beliggenhed, byggeri, bænke, ejerskab, skat m.v. – samt ikke mindst: udlejning.

Mangler man lidt at få tiden til at gå med hos myndighederne, kan man således altid tage fat på junglen af sommerhusregler.

Det var netop det fænomen, der i foråret ramte Erhvervsstyrelsen (en del af Erhvervsministeriet). Her besluttede man uden videre, at man fremover ville se anderledes på sommerhusudlejning. Hvor man således i en årrække iht. sommerhusloven havde accepteret en ret for ejeren til at udleje i 41 uger om året, så

skulle grænsen nu fremover nedsættes til 35. Mere end 35 uger ville kræve en speciel – og i realiteten uopnåelig – tilladelse til “erhvervsmæssig udlejning”.

Det var unægtelig en spand kold vand i hovedet på dem, der har investeret i et sommerhus med henblik på udlejning, og som nu kunne se fundamentet for deres investering briste.

Og helt pip blev det, når man tænker på, at “tvangsnedlukningen” skulle introduceres i en corona-tid, hvor danskerne er forhindret i at rejse udenlands, og hvor efterspørgslen på danske feriemuligheder er enorm.

Via et massivt pres fra Venstre – herunder vort samråd i Erhvervsudvalget – er det nu lykkedes at få Erhvervsministeren til at opgive denne ændring. Så hatten af for den tilbagekaldelse. Men hvorfor skulle vi da så meget utryghed igennem?

Træls

Jeg har været nævnt i et indlæg i Nordjyske i forbindelse med den verserende sag om klitvandalisme i Skagen. Det skyldes, at et nordjysk folketingsmedlem har efterlyst min mening (som formand for Folketingets Retsudvalg) om den konkrete sag.

Jeg var den første, der straks efter vandalismen i såvel avisen, i radioen som i TV tog kraftig afstand fra gerningen. Det skete i alle medier med krav om FÆNGSELS-TRAF for denne kriminalitet. Jeg skrev samtidig til Miljøministeren med spørgsmålet, om strafniveauet for disse forbrydelser overhovedet havde en præventiv virkning. Ministeren svarede – lidt tankevækkende – at hun ikke kendte niveauet. Herudover krævede jeg igen i et læserbrev i Nordjyske (30.10.2019) FÆNGSELS-TRAF for disse gerninger.

Det var FØR konkrete personer blev sigtet. EFTER sigtelserne af de konkrete personer har jeg ganske rigtigt forholdt mig fuldstændig tavs. Jeg må nemlig ikke – og slet ikke som formand for Folketingets Retsudvalg – blande mig i domstolenes afgørelser. Når man således forsøger at overholde landets love, så er det sagt på nordjysk lidt ”træls”, at skulle bebrejdes sin tavshed.

GENERELT kan jeg om disse sager kun gentage så tydeligt som overhovedet muligt, at naturvandalisme efter min opfattelse er en endog særdeles grov forbrydelse. Straffen herfor bør være FÆNGSEL. Det har jeg sagt tidligere, og det står jeg ved.

Men jeg hverken kan eller vil blande mig i den konkrete sag. Den skal afgøres af en domstol.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen